

[Himmelstrup.]

livets Organisationer. Og jeg maa anse det for en overmaade stor Overdrivelse, naar den ærede socialdemokratiske Ordfører gentagne Gange fremhævede, at man fra betydningsfuld Side inden for Partiet Venstre havde ønsket denne Lovgivning afviklet i en umiddelbar nær Fremtid. Jeg tror ikke, at den ærede socialdemokratiske Ordfører er i Stand til at paavise et eneste Citat fra f. Eks. Valgkampagnen, der gaar ud paa dette. Hvad der er sagt af Partiet Venstre, er kun dette, at denne Lovgivning skal afvikles, naar Tiden er inde til det og Forholdene muliggør det. Og det erkender vi, at det gør Forholdene, som de ligger i Dag, ikke.

Dette betyder dog ikke, at der i selve Udnyttelsen af den Bemyndigelse, som denne Lovgivning giver den højtærede Handelsminister, i selve Administrationen af Loven, ikke kan være noget at rette. Det er der ganske aabenbart, derom forekommer det mig ikke, at der kan være nogen Tvivl. Den højtærede Handelsminister har i sin Forelæggelsestale paa klar og overbevisende Maade gjort Rede for, at dette var Tilfældet, og at det var hans Agt at drage Erhvervene med ind i Administrationen af denne Lovgivning for derigennem i højere Grad, end Tilfældet tidligere har været, at udnytte den Sagkundskab, som der formodes at være inden for Erhvervslivet, til Gavn netop for Helheden. Men det vedkommer i og for sig ikke selve Lovens Tekst, som er det, vi behandler her.

Det Parti, paa hvis Vegne jeg taler, kan derfor ganske slutte sig til det foreliggende Lovforslag om at forlænge den hidtidige Lovgivning om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger uændret for 1 Aar. De Ændringer, som skal gennemføres, ligger i selve Administrationen af Loven, og det er jo ikke Rigsdagens Opgave, men det er derimod den højtærede Handelsministers Opgave at bringe dette ind under de bedst mulige Forhold.

Vi fra vor Side tror, at det vil lykkes den højtærede Handelsminister at gennemføre saadanne Ændringer i Lovens Administration, at den Kritik, som navnlig paa dette Omraade har været fremme, i væsentlig Grad vil kunne nedstemmes.

Med disse Ord skal jeg da anbefale den højtærede Handelsministers Forslag om uændret at forlænge Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v. til en hurtig og velvillig Behandling i dette Ting.

Christmas Møller: Det er sikkert naturligt at begynde med den Bemærkning, at der i Realiteten, hvis man i alle Henseender skal følge den højtærede Handelsminister, ikke er levnet os nogen som helst Tid til Behandling af dette Lovforslag. Det blev forelagt for Tinget den 1. Marts, er sat til første Behandling i Dag den 6. og skal være gennemført inden den 17., og enhver ved, at det paa Grund af Valgene i næste Uge er Meningen i hvert Fald en Del af Ugen ikke at holde Møder. Dette vil altsaa sige, at den højtærede Handelsminister og Regeringen i Realiteten ikke giver os nogen som helst Tid til Behandling af Lovforslaget, idet Stillingen er den, at der efter Vedtagelsen af Ekspropriationsparagraffen i Lovforslaget skal gaa 14 Dage, før Loven efter Grundloven kan stadfæstes.

Jeg maa sige, at jeg synes — hvis den højtærede Handelsminister tillader mig at sige det, hvis han bryder sig om at høre det —, at det ikke er nogen god Behandling af det høje Ting, og jeg synes ikke, det er nogen god Behandling af det Erhvervsliv, som skal regeres af denne Lov, idet det dog er rimeligt og naturligt at give Erhvervslivets Folk Anledning til at udtale sig og fremkomme med Ændringer og komme med Indvendinger og Forslag af den ene eller den anden Art.

Jeg vil derfor sige til den højtærede Handelsminister, at jeg synes, at man, i Stedet for det, som jeg formoder er Tanken, at gennemføre denne Sag paa en fuldkommen hovedkulds Maade i Løbet af et Par Dage, kunde gaa den Vej, naar nu Handelsministeren er kommet saa ekstraordinært sent med Lovforslaget, enten at tage § 5 ud og gennemføre den, fordi den skal vente disse 14 Dage, og saa lade den øvrige Del af Lovforslaget behandle paa normal Maade i Rigsdagens to Ting, eller man kunde maaske godt sige, at Lovforslagets § 5 og Ekspropriationsbestemmelsen ikke er saa vigtig, at man ikke godt kunde undvære den nogle Dage, saaledes at Loven først blev stadfæstet noget senere, det gjorde saamænd ikke saa meget. Men lad det nu være, hvilken Vej man vil benytte. Jeg vil kun nævne dette som en rimelig Ting ved Behandlingen af Sagen, fordi de Erhvervskredse, som berøres af Loven, har et rimeligt Krav paa at faa Lov til at udtale sig om Sagen.

Jeg har gerne villet henstille, at man eventuelt gik den Vej at tage § 5 ud, men er naturligvis paa den anden Side nødt til paa mit Partis Vegne at sige, at i det Øjeblik man ikke vil dette, har Regeringen